

Котид не си отзела
и трон се и не рече
а науци не научи.

Времето я задига
и въ обемците стана
и казва и погаш
Чемъ искаш да възражаш
пещуца я и — хя сега
ко предан да не възражаш!
И пакъ не събужда тя
ма долу правосъ Валета
о камъчето дукъ се столуци
Да въ духа ти, да възражаш още

Керванъ и песна

Тръбъ село си керванъ вървѣтъ
и шумно, шумно дръжкопѣтъ
прѣдъ него ^{си} паранѣ и ескаси
2) Дегре се, ^{всѣ} и ескаси
1) Валанѣ ^{ко та ти са капанѣ}
и таща ко отъ село, отъ тамъ
сидѣ него друго, тире се
и навѣта ѣмѣт селени ^{и песна}
~~Единъ се вѣтъ керванѣтъ~~
отъ хорѣ ти си единъ ^{тъ} се навѣтъ
да възрн Керванъ Вѣтъ
И та друго рѣтъ му казва:
Бе ду, недѣти ти рѣтъ дръзва,
подирѣ керванѣтъ да вървѣтъ
и манко да имъ ^{постѣ} турѣтъ
и ѣ ка си полавѣтъ,
иже мѣтѣтъ, а дѣ си знаѣ.
и да ти чувѣтъ не на трѣтъ
кари ти краки ^{и се} десѣтъ
и тѣста ^и си вѣтъ отъ данѣ
и ни то одирѣ се чумѣтъ данѣ.

*

понарѣта нека лѣтъ, а керванѣтъ
да си вървѣ

Взража и месеца

Черна врана, пакъ не грана
тъка вѣтъ и гурѣ,
ѣта и една месеца
на ^и отъ дѣ се тамъ вѣ.
та и казва: Златна пѣтуца,
уѣт цѣта си цѣ дѣ рѣтъ?
Сирѣце ми е, месеца ми,
Славко вѣтъ, а го вѣтъ..
А пакъ каква си красна!
Да не бѣдѣтъ ти павѣтъ?
Ако бѣдѣтъ пакъ гласна
за трѣтъ е тѣ вѣтъ клонѣ!

Будѣта пакъ черна врана,
како чѣте ѣ добу,
сирѣце то възрн долу
Вѣтъкъ гласно: Гурѣ, гурѣ, гурѣ!
Сирѣце то неса трѣтъ,
и до пакѣ на вѣтъ гурѣ,
Да се повѣтъ му хвалѣ,
како вѣтъ навѣтъ гурѣ.
Уѣтъ каква си черна врана,
и каква си будѣта!
ти вѣтѣ ти три хвалѣ
ѣмѣ гурѣ ти хвалѣ.

*

ти пакъ вѣтъ гурѣ не слушаѣ,
сирѣце то си не чѣтуцаѣ.
~~и до пакѣ на вѣтъ гурѣ~~
Вѣтъ гурѣ ти хвалѣ
Вѣтъ гурѣ ти хвалѣ.